Torsdagen den 6 februari 2014

P7_TA(2014)0105

Utrotande av kvinnlig könsstympning

Europaparlamentets resolution av den 6 februari 2014 om kommissionens meddelande Om utrotande av kvinnlig könsstympning (2014/2511(RSP))

(2017/C 093/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande *Om utrotande av kvinnlig könsstympning* (COM(2013)0833),

— med beaktande av rapporten från Europeiska jämställdhetsinstitutet *Female genital mutilation in the European Union and Croatia*,

— med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 67/146 om utökning av de globala insatserna för att avskaffa kvinnlig könsstympning,

— med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2012 om avskaffande av kvinnlig könsstympning ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om kampen mot kvinnlig könsstympning inom EU ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2008 *Mot en EU-strategi för barnets rättigheter* ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF ([5]),

— med beaktande av kommissionens strategi för jämställdhet mellan kvinnor och män 2010–2015 som presenterades den 21 september 2010,

— med beaktande av *Stockholmsprogrammet – ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd* ([6]),

— med beaktande av Europarådets konvention av den 12 april 2011 om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Istanbulkonventionen),

— med beaktande av artiklarna 6 och 7 i EU-fördraget, om respekten för de mänskliga rättigheterna (allmänna principer), och artiklarna 12 och 13 i EG-fördraget (icke-diskriminering),

— med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 14, antagen 1990, från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor,

— med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

([1]) EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 87.
([2]) EUT C 296 E, 2.10.2012, s. 26.
([3]) EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 52.
([4]) EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 24.
([5]) EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.
([6]) EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

A. Begreppet ”våld mot kvinnor” definieras i Europaparlamentets resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor såsom *varje könsbetingad våldshandling som resulterar i eller sannolikt kommer att resultera i fysisk, sexuell eller psykisk skada eller sådant lidande för kvinnor innefattande hot om sådana handlingar, tvång eller godtyckligt frihetsberövande vare sig det sker offentligt eller privat* ([1]).

B. Kvinnlig könsstympning är en form av våld mot kvinnor och flickor som kränker deras grundläggande rättigheter och är oförenlig med principerna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, och kampen mot kvinnlig könsstympning måste ovillkorligen ingå i ett allmänt och samstämt angreppssätt mot våld mot kvinnor.

C. Kvinnlig könsstympning definierades av Världshälsoorganisationen 2008 såsom samtliga ingrepp som innebär partiell eller total bortskärelse av de yttre kvinnliga könsorganen av icke-medicinska skäl, inklusive sunnaomskärelse och klitoridektomi (delar av eller hela klitoris skärs bort tillsammans med förhuden), excision (klitoris och de yttre blygdläpparna skärs bort) och den mest extrema formen av könsstympning, nämligen infibulation (vulvan sys igen så att endast en smal vaginal öppning kvarstår).

D. Enligt Världshälsoorganisationen tros ungefär 140 miljoner barn, unga flickor och kvinnor utsättas för denna grymma form av könsbaserat våld världen över. Enligt Världshälsoorganisationen har de flesta fall av kvinnlig könsstympning har utförts under barndomen på unga flickor mellan spädbarnsålder och femtonårsåldern. Dessa grymma ingrepp har rapporterats från 28 afrikanska länder, Jemen, norra Irak och Indonesien.

E. Kvinnlig könsstympning är ett brutal sedvänja som inte bara försiggår i tredjeländer utan även drabbar kvinnor och flickor bosatta i EU, vilka genomgår kvinnlig könsstympning antingen på EU:s territorium eller i sina hemländer innan de flyttar till EU eller under resa utanför EU ([2]). Enligt FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) söker ungefär 20 000 kvinnor och flickor från länder där kvinnlig könsstympning praktiseras asyl i EU varje år, varav 9 000 redan kan vara stympade ([3]). Uppskattningar av antalet kvinnor som genomgått kvinnlig könsstympning eller löper risk för att genomgå ingreppet i Europa hamnar på uppåt 500 000 ([4]), samtidigt som åtal av brottet fortfarande är sällsynta.

F. Kvinnlig könsstympning utförs ofta i hemmet under enkla och ohygieniska förhållanden och inte sällan utan bedövning eller medicinsk kunskap. Ingreppen har många mycket allvarliga och ofta obotliga eller livsfarliga följder för både den fysiska och psykiska hälsan hos kvinnorna och flickorna, samt skadar deras sexuella och reproduktiva hälsa.

G. Kvinnlig könsstympning strider öppet mot den europeiska grundläggande värderingen om jämställdhet mellan kvinnor och män och vidmakthåller traditionella värderingar enligt vilka kvinnor betraktas som objekt och mäns egendom. Kulturella och traditionella värderingar får under inga omständigheter rättfärdiga kvinnlig könsstympning på barn, unga flickor och kvinnor.

H. Skyddet av barns rättigheter är djupt rotat i flera medlemsstater och i europeiska och internationella avtal och lagstiftning, och våld mot kvinnor i allmänhet, inbegripet mot unga flickor, kan inte rättfärdigas på grundval av respekt för kulturella traditioner eller olika former av initieringsriter.

I. Förebyggandet av kvinnlig könsstympning är en internationell människorättsskyldighet för varje medlemsstat enligt den allmänna rekommendationen nr 14 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor om kvinnlig könsstympning och direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem, som erkänner kvinnlig könsstympning som en form av könsbaserat våld, för vilken skyddsminiminormer bör inrättas.

([1]) Artikel 1 i FN:s deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993 (A/RES/48/104); Förenta nationerna, 1995, handlingsplattformen från Peking, punkt 113.

([2]) Europeiska jämställdhetsinstitutet, *Female genital mutilation in the European Union and Croatia*, 2013.

([3]) *UNHCR's Contribution to the European Commission's Consultation on Female Genital Mutilation in the EU* (FN:s flyktingkommissariats bidrag till Europeiska kommissionens samråd om kvinnlig könsstympning i EU), 2013.

([4]) Waris, D. och Milborn, C., *Desert Children*, Virago, Storbritannien, 2005.

Torsdagen den 6 februari 2014

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Om utrotande av kvinnlig könsstympning* där den åtar sig att använda EU-medel för att förebygga kvinnlig könsstympning och förbättra stödet för offren, däribland skyddet för riskutsatta kvinnor i enlighet med EU:s asylregler, samt att tillsammans med europeiska avdelningen för yttre åtgärder stärka den internationella dialogen och uppmuntra till forskning i syfte att klart och tydligt identifiera kvinnor och flickor i riskzonen.

2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att underlätta utbyte av erfarenheter och god praxis på området kvinnlig könsstympning mellan medlemsstater, icke-statliga organisationer och experter, och understryker behovet av att fortsatt få civilsamhället att medverka, däribland tredjeländer, inte bara i medvetandehöjande kampanjer, utan också i framtagandet av utbildningsmaterial.

3. Europaparlamentet framhäver att internationella och europeiska institutioner, samt institutioner i medlemsstaterna, spelar en avgörande roll i förebyggandet av kvinnlig könsstympning, i skyddet av kvinnor och flickor och i identifikationen av offer, samt i de åtgärder som vidtas för att förbjuda könsbaserat våld, däribland kvinnlig könsstympning, och välkomnar EU:s åtagande att fortsätta genomföra insatser för att främja utrotandet av kvinnlig könsstympning i länder där den praktiseras.

4. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett förslag till unionslagstiftning om införandet av skyddsåtgärder mot alla former av våld mot kvinnor (inklusive kvinnlig könsstympning) och, som påpekas i Stockholmsprogrammet, en heltäckande EU-strategi i frågan, inbegripet ytterligare strukturerade gemensamma handlingsplaner för att utrota kvinnlig könsstympning i EU.

5. Europaparlamentet understryker behovet av att kommissionen och utrikestjänsten intar en fast hållning gentemot tredjeländer som inte fördömer kvinnlig könsstympning.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa ett enhetligt tillvägagångssätt för datainsamling om kvinnlig könsstympning, och uppmanar Europeiska jämställdhetsinstitutet att engagera demografer och statistiker i utvecklingen av gemensamma metoder och se till att dessa experter tar fram riktlinjer i enlighet med kommissionens meddelande i syfte att säkerställa att en jämförelse mellan enskilda medlemsstater är görlig.

7. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna att utnyttja befintliga mekanismer, särskilt direktiv 2012/29/EU, inklusive utbildning för yrkesverksamma för att de ska kunna skydda kvinnor och flickor, samt att åtala, inleda domstolsförhandlingar mot och rättsligen straffa varje invånare som har begått brottet kvinnlig könsstympning, även om det har begåtts utanför medlemsstatens gränser, och uppmanar därmed till att extraterritorialprincipen ska ingå i samtliga medlemsstaters straffrättsliga bestämmelser så att kvinnlig könsstympning får samma straffsrättsliga tyngd i alla 28 medlemsstater.

8. Europaparlamentet uppmanar EU och de medlemsstater som ännu inte har ratificerat Europarådets Istanbulkonvention om förebyggande och bekämpande av våld mot kvinnor, samt att göra detta utan dröjsmål så att EU:s åtagande blir förenligt med internationella normer för främjande av en integrerad helhetsstrategi mot våld mot kvinnor och kvinnlig könsstympning.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utse 2016 till europeiskt år för avskaffande av våld mot kvinnor och flickor.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europarådet, FN:s generalsekreterare samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.